

GALLERI 59 1 MAJ 2010

Pontus med megafon: ”...Galleri för Danmark, Norge, Sverige, Färöarna, Island, Grönland, Amerika, Afrika, vi får se hur många det blir till slut. Och nu har vi lyckats få hit Bengt Beckman som står här. Vi önskar honom alla hjärtligt välkommen hit till utställningen och ni själva också. Om en stund så kommer Jan Palmblad, kulturchefen att hålla sitt anförande och efter honom kommer våran, våran riksdagsledamot Åsa Torstensson att säga nånting. Sedan är det upp till vänner till Bengt att säga några korta ord om ni så vill, och därefter tittar vi oss runt lite grann och förser oss med det som finns att dricka och stoppa i oss. Välkomna”.

JAN PALMBLAD

(till Pontus. ”Jag tar det med en gång om du vill, om du dödar Vivaldi”)

Pontus:”Vill du ha en talarstol”?

Ja mina vänner, jag försöker klara mig utan megafon så får vi se om det går bra.

”Mina vänner och Bengt, en nybliven vän.

När jag kontaktade Pontus för nån månad sen och bad om att få hålla ett litet tal idag, så var han väldigt tveksam inledningsvis och jag lyckades inte övertala honom förrän att jag förklarade att det var väldigt viktigt för mig, och framförallt var det väldigt viktigt för min hustru, eftersom Bengt och Suzanne är släkt, nära släkt. Det är nämligen så att Suzannes mamma är, eller rättare sagt var, kusin med Bengt, och härstammar då från denna Beckmanska mycket speciella familj med stark anknytning till Strömstad och stark anknytning till Bohuslän/Dalsland och Värmlands kulturarv.

Och då föll Pontus till föga och sa, ”Okey då, du får komma hit, du får prata lite grann, MEN kom ihåg en sak, dom kommer inte hit för att lyssna på dig, dom kommer hit för att titta på Bengts bilder och lyssna på Åsa. Så vi kom överens om tre och en halv minut ungefär, och då föll vissa bitar ur mitt tal bort, jag kunde t.e.x. inte säga något om Pontus Berglund och Galleri 59 och den fantastiska verksamhet som han har drivit upp här. Och det är väldigt fina arbeten som han gör för bevarandet och utvecklandet av kulturarvet, speciellt här i Lommelanda men mycket mycket bredare än så. Det är en fantastisk insats som vi är väldigt tacksamma för och vi uppskattar denna pärla på landet. (Pontus: ”Tack ska du ha”). Jag kan heller inte säga något om Åsa, som jag tycker är fantastisk som ställer upp på kulturaktiviteter i kommunen trots att hon har så fruktansvärt mycket att göra, så är du verkligen med i högsta grad, det är mycket uppskattat.

Och en sak jag absolut inte kan tala om är då Bengt, och Bengts märkliga liv och fantastiska bakgrund. Bengt tog med sig batterier men inte hörapparaten hit idag, så jag får försöka prata lite högt så att du hör.

Trots att vi då är släkt, så har vi inte träffats tidigare förrän igår, och det här är väldigt spännande! Men vi har ju läst på din hemsida och vi har läst om dig, allt du gjort, du har ju genomlevt ett av de mest spännande perioderna, otäckaste och mest spännande och där har

du gjort en fantastisk insats i ditt kryptoarbete på FRA. Som numera är så uppmärksammat igen, och du har gjort så mycket, du är verkligen den där transintellektuelle kulturarbetaren, ditt intresse för språk, ditt arbete med språk, Stilla flyter Don, annat, din imponerande livsgärning och dom här teckningarna som vi möter. Ja dom speglar ju en väldig lång period av ditt liv och har funnits med dig hela tiden.

Så nu skall jag säga det jag skall säga.

Det är tycker jag, fantastiskt spännande att få komma till en utställning som nästan är lite retrospektiv, och som då ställs samman av en människa som man känner och ändå inte känner. Det är som att få knacka på i ditt vardagsrum och i ditt liv, och se dina resor, uppleva en personlighet genom hans konstverk.. Det är ju unikt att en tekniker, en matematiker, en människa med känsla för exakthet ändå blir en skicklig konstnär. Du är inte ensam om det, vi behöver inte säga Leonardo Da Vinci med det finns många exempel. Personligen tycker jag att det är väldigt spännande att se när den här exaktheten, känslan för det matematiska möter det konstnärliga uttryckssättet, och det gör vi här idag.

Jag försökte formulera lite grann vad jag tyckte när jag såg dina bilder i boken för det var så dom mötte mig först. Jag sammanfattar det så här: Att du har en intuitiv enkelhet i ditt tecknande som också inrubrar en stor kärlek och känsla för motivet.

Jag tror att, för att kunna teckna på det här sättet som du gör så måste man både förstå, känna och uppleva. Och konstnärens stora gåva att kunna bryta ut ett ögonblick ur verkligheten och låta det bestå det är ett mirakel i sig. och jag tycker att dina bilder här, är små mirakel. Vi är väldigt glada att du kom hit, tack så hemst mycket, (Applåder), och välkommen tillbaka.

Pontus: ”Skall vi ta ett kort på dig, när du håller så här”?

Pontus: ”Nu skall jag tala om för dig , som jag sa till Torsten här, får jag fråga vad du har för politisk färg”?

Jan: ”Det får du gärna”.

Pontus: ”Vad är det”?

Jan: ”Den är växlande som camelonten, och eftersom min hustru ställer upp för Folkpartiet i år så blir det väl förmodligen det”.

Pontus: ”Men då skall du veta att du just hållit tal från den talarstolen som Olof Palme hade sista gången han var i Halden”.

Jan: ”Ja det är imponerande”.

Pontus: ”1986. Den första som åkte på den här proppen var Torsten för två år sen”.

Någon åhörare: 1 Maj (skratt)

Jan: ”Ja sen var han mördad (skratt), jag vet inte om det känns bra eller inte”.

ÅSA TORSTENSSON

Jag skall också försöka klara mig utan den här (megafonen), jag hoppas verkligen det går bra att höra.

Men Jan, jag har fått precis samma restriktioner som du, så naturligtvis är det Bengts teckningar vi ska se.

En slingrande väg leder oss in genom Lommelands skogar. Många utav er har redan yttrat förundran över var ni hamnat. Jo, vi är vid Lommelanda Kulle, och vi befinner oss i en bygd som många gånger inte vetat om den vart Svenskt eller Norskt. Men kanske har man inte ens brytt sig.

Det är ju så att man kanske inte bryr sig om gränsövergångar eller var gränsen går eller om man själv har passerat den otillåtna gränsövergången..

För så är det här, här, mitt i Lommelanda skogar lika självklart och lika förvånande, befinner vi oss nu i Galleri 59. Galleri 59 ger oss, oss, förstenande tankar, luft att tänka friare, inte bry oss om att fråga efter gränsen eller funderat om vi har passerat det otillåtna.

Här öppnar mångkonstnären och kostnären på Mosstorp sina dörrar på vid gavel och tar oss med på spännande utflykter där våra bleka, tillbaka hållna tankar och funderingar och drömmar faktiskt tillåts att öppnas upp och härja lite fritt en stund. Mitt i Lommelands skogar efter slingrande väg, får vi vara med om ett fascinerande möte med tecknaren, konstnären Bengt Beckman, som leder oss in i utställningen, ”Framför ögonen”. Lyssna på det; framför ögonen.

För det är ett möte framför ögonen på oss, med en hemlig tecknare och tidigare kryptospecialist, som nu äntligen öppnar dörrar till sina delar utav det hemliga livet och den hemliga konstnärens värld. Och öppnar upp tidigare dolda konstverk, och bjuder in oss till en unik utställning.

Det här är, käre Pontus, käre Bengt, en utställning som också hyllar människor som låter sina vingar bära och vågar se vad som träder fram. Just framför ögonen...

Tack till er modiga konstnärer som vågar i gammal bygd försätta att bryta, tyckande och tänkande mot varandra. Och med handen som redskap locka oss, att fånga nya drömmar genom er konst.

Att Bengt Beckmans konst är lockande får vi nu äntligen ta del av, men den kan också vara så lockande och oemotståndlig har jag uppfattat, att den kan få långt gående konsekvenser för den betraktande själen som låter sig fångas och förföras av det som finns framför ögonen, det vittnar Bengts vän Lasse, om i vänboken. Han skriver :

”Kära Bengt, jag vill varna alla vernissagedeltagare för Dina lockande teckningar. När jag utsattes för Dina Gambiaskisser så blev jag genast förälskad i landet. Du beskrev en resa uppför Gambiafloden till Basse.

Nu har jag under tjugo år rest till Gambia, första gången for jag t.o.m.till Basse. Dessa resor har resulterat i att jag fått ett stort antal vänner och fadderbarn (varning). Hittills har det blivit cirka 15 resor.

Jag gjorde ett kortare avbrott efter det att Gambia haft revolution och skotten haglat utanför mitt rum. UD avrådde från resor till Gambia så jag frågade Bengt om resetips. Han hade ju varit på Sri Lanka och du kan förstå vad som hände. Nu är jag i Sri Lanka för 31 gången, bomberna har just slutat smälla och jag försöker hjälpa en skola här.

Jag är ledsen men jag vågar inte komma till Strömstad och tjasas av Bengts teckningar... Försök förstå mig.

Bengt skulle ha kunnat bli en mycket bra försäljare av resor om han inte blivit en alldeles

underbar chef”, säger Lasse.

Låt oss ta med oss, gå in i Bengts resa här på Galleri 59. Tack till er båda konstnärssjälar.

(Applåder)

Pontus: ”Därmed fick vi inte Åsa att hålla i den här”. (syftar på talarstolen Åsa: ”Det hjälper inte att smita här”).

ANDERS WIK

(Ja, kanske, kanske jag i alla fall jag skulle säga....)

Bengt, Bengt och jag, vi var arbetskamrater på FRA i 20 år eller så. Det var tider det, tänk vad mycket vi gjorde och tänk vad mycket vi inte kan berätta. (Skratt). Men så är det i alla fall. Tänkte jag kunde i alla fall säga vad Bengt har gjort på FRA. Jag kollade lite grann och de viktiga delarna är ju förstås eftersom man i staten så är det ju vad han haft för tjänster. Först och främst så framgår det ju att, så ni vet att det är Bengt, född i Färjelanda, mörkblont hår, 184 cm, det tror vi på, 129345 heter du. Det fanns inte personnummer en gång i världen, men vad Bengt gjorde det var det att; först blev han extra kontorsbiträde, sen blev han extra kanslibitråde, så blev han extra kontorist, och så extra kanslisekreterare, och så extra kontorssekreterare, och t.f. kontorssekreterare blev han sen, och så blev han e.o. kansliskrivare, och sen blev han e.o. kontorsskrivare och extra assistent och så blev han e.o. kontorsskrivare och så blev han extra assistent igen. Och sen blev t.f. byråassistent. Hör ni, nu har han kommit upp ett steg här, och sen blev han e.o. byråsekreterare, och sen blev han e.o. förste byråsekreterare, det var faktiskt en riktig höjdare, sen blev han e.o. byrådirektör som var Sveriges vanligaste yrke en gång i världen. Sen blev han e.o. avdelningsdirektör, och så blev han byråchef. Det var en resa det. Och vad Bengt gjorde, nu är det ju så att, FRA omfattas ju i stort sett dom hemligheter vi har dom här 70 år sekretess på, så att, det är inte så mycket vi kan berätta där eftersom ju Bengt började ju på FRA för bara 53 år sen, 63 år sen? (Bengt: ”63 år sen”)! Det är flera år kvar. Du kan säga nånting om det. Men det som Bengt, Bengt är ju naturligtvis, det förstår vi alla, en duktig försör, han klarar saker som många andra inte klarar. Men det som imponerar särskilt mycket på mig just, av Bengt, det är ju då att hans förmåga att ur väldigt stora material se väsentligheter, plocka ihop olika bitar, jag tror att Bengt skulle vara en framstående vetenskapsman i en experimentell vetenskap där man har stora experimentiella material och man skall försöka se mönsterna och försöka dra slutsatser av det. För det är vad Bengt har gjort under många år, med stor framgång. Därmed, skulle jag väl kanske säga något mer också, men det får bli GRATTIS, till denna fatastiska samling. Vi kan väl förstå också det att Bengt har alltså arbetat på FRA, mycket framgångsrikt, han har skrivit (16..38) lingvistik, så att vad vi ser här framför oss, det är vad Bengt har gjort med vänster hand liksom. Så kan ni ju försöka bedöma det han har gjort med höger hand, höger hand Bengt.. (Bengt: ”Tack Anders, tack för dom orden”) (Applåder)

BENGT BECKMAN

Jaha, det var mycket det där må jag säga. Jag vill tacka Jan och jag vill tacka Åsa för era underbara tal.

Jag känner ju inte er så väl, men nu känner jag ju, nu är det ju som vi är gamla bekanta. Anders och jag vi är gamla bekanta, utan tvekan. Och det är bussigt av er, vid Lommeländ, att ta hit mig och lita på att jag inte river nån kyrka eller så, för det var det farfarsfar gjorde. Så att jag trodde egentligen att jag var en ovälkommen gäst för den sakens skull.

Men jag är nu övertygad om att jag är förlåten, eller att min farfarsfars ogärningar är glömda. Fast Pontus tänker visst återuppliva historierna.

Ja, och om teckningarna som vi skall se här, är ju inte mycket att säga. Dom är ju mest att titta på, men ni förstår att jag haft ett otroligt utbyte av att ha den hobbyn, hur det än har vart i övrigt, så ett skissblock och en penna får man ju alltid tag på överallt.

Det har jag utnyttjat, och som sagt, jag har inte några djuplodade tankar om vad jag har gjort och så, utan det är som jag skrivit, att det jag har framför ögonen det har jag en obetvinglig lust att notera med penna.

Och det har resulterat i det här. Ja och ni är så hjärtligt välkomna, och det var så väldigt roligt att komma hit, det skall jag tala om. Så varsågod, titta er runt och så, tack. (Applåder)

Ponrus:”Det finns lite att förse sig med här, dricka och plocka för sig här, det finns t.o.m. lite vin, för dom som inte kör bil”